

Het onverwacht heengaan der dierbare overledene is voor vrienden en kennissen, doch vooral voor haar teerbeminde echtgenoot en kinderen, een gevoelige slag, eene hartverscheurende beproeving.

De diepbetreurde afgestorvene was immers zoo teeder, minzaam, liefdadig jegens de armen, zachtmoedig voor vrienden en kennissen.

Met bewonderingswaardige edelmoedigheid stond zij haar eenigen teergeliefden zoon toe voor 's lands eer te gaan strijden: doch dat scheiden was voor haar eene te geweldige scheuring, welke haar teerbinnend moederhart eene bloedige ongeneesbare wonde sloeg.

Sedert dien, begon zij te kwijnen om eindelijk, na lange dagen en nachten het smartelijkst ziele en lichamelijk lijden met het grootmoedigst geduld verdragen te hebben, plotseling, echter niet onvoorbereid, kalm en zacht in den Heer te ontslapen.

Wij allen die met innige droefheid de dierbare overledene betreuren laten wij niet weenen zooals zij die zonder hoop zijn: de vaste overtuiging dat de teerbeminde afgestorvene reeds in den Hemel het welverdiend loon van haar stichtend leven ontvangen heeft, moet ons opbeuren en troosten.

Voorzeker: braaf en deugdzaam dat was zij: Haar wekelijks naderen tot de H. Tafel, hare teedere liefde tot Maria, de echt christelijke opvoeding harer kinderen kunnen zulks bewijzen.

Dierbare Echtgenoot, lieve Kinderen, wij waren zoo gelukkig te zamen!... En nu!.. wij zijn van elkander gescheiden zonder onzen teerbeminden zoon te hebben weergezien, zonder ons zelfs een laatste vaarwel te hebben kunnen toeroepen! God heeft zulks gewild: Zijn H. Naam zij gezegend! van uit den Hemel roep ik U dan allen toe: Vaartwel! Dierbare Echtgenoot Lieve Kinderen, vrienden en kennissen, bemint U elkander.. en weldra tot weerziens. Ik verwacht U allen in den Hemel.

Barmhartige Jesus, geef haar de eeuwige rust.

R. I. P.

Dr. V. Portois Schoorisse